

Újlaki Hangok

Énekelni kéne karácsonyestére,
ráférne az ének sok híres legényre.
Verset énekelni, ellágyuló szájjal,
Jézus kis csöppségnek, s lóbálni lámpással.

Megajándékozni Boldogasszony-anyát
áhitattal, s kérni: mutassa kis fiát.
Mondókát mondani, ott állani elöl,
s kérdezősködni mi új megváltónk felől.

S számára, hogy szíves üdvözlétet hagyunk...
Egyszerű nagy csizmás falusiak vagyunk.
Üdvözlétet annak, aki megöletett
azonnal a drága mihelyst megszületett.

Jézus kisurunknak lábainál megholt
szabadítónk, ki a szabadság lelke volt.
...Énekelni kéne karácsonyestére,
ráférne az ének sok híres legényre.

Sinka István
Karácsonyi ének

Ó jöjj, ó jöjj, Üdvözítő

Egy adventi népének első sorát választottam címnek, s gondolatban már tovább is énekelem a dallamot. Majd elakadok ott, hogy „törd át az ég zárt ajtaját, vár a világ sóvárgva rád”. Tényleg olyan sóvárgva várná a világ a kis Jézus eljövételét? Hát... ha így van is, az nem tűnik föl nekem. Inkább az a szembeötlő, mennyire nem is kerül szóba Krisztus a karácsonyi készülődés folyamán. Isten háza helyett a fogyasztás templomai vannak előtérben, az ilyen-olyan plázák, hypermarketek, a jobbnál jobb akciók. A nagyon olcsó-csak most-csak önnek világában élünk. Minden csillog-villog, már novembertől Christmas-zene szól, és akinek elfogyott a pénze, karácsonyi hitelt is fölvehet. Arra gondolok, milyen erős ajtókat kell Jézusnak áttörnie, hogy eljuthasson hozzánk.

De vajon nem így volt ez akkor, 2000 évvel ezelőtt is? Születésénél Józsefen és Márián kívül mindössze egy ökör és egy szamár volt jelen, szívesen is csak azon kevesek fogadták, akiknek az angyalok hírt adtak: a pásztorok. Mégis, a szívükből felhangzó dicsőítés túljutott az istálló falain, túl Betlehemem, túl Jeruzsálemen, túl Palesztina határain, s ma már nincs földrész, ahol ne ismernék Őt. Mit tehetünk mi, mai keresztények, hogy Isten szeretetének jó híre áttörjön a XXI. századi közönyösségen? Egyszerűen, mint a pásztorok, kezdjük el dicsőíteni az Istent, szavainkkal és életünkkel egyaránt. Akkor a dermedt szívek felolvadnak majd, a révület rózsaszín köde eloszlik, s a talmi csillogáson túl az emberek ráébrednek az igaz értékekre. A reményvesztettek új erőre kapnak, a gyöngék megerősödnek, és nem lesz céltalan élet.

Testvérek! Válgják bennünk élővé karácsony üzenete, és ne féljünk az angyalokkal együtt hirdetni: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek!”

Jüling Erika

Karácsonyi történet

Közeledett a kis Jézus születésének ünnepe. A hóval telt felhők tudtul adták a madaraknak, vigyék el az embereknek, állatoknak a jó hírt: nemsokára megszületik a kis Jézus, ég és föld ura. Készülődjétek, készülődjétek! Szállt a hír tova, ahová csak eljutottak a madárcsák. Öltözködjétek ünneplőbe, készítsétek az Úr útját, tegyétek hófehérré a szíveteket! Ez lesz a legszebb ünnepi ajándék minden más között. A felhők egyre csak gomolyodtak, és súlyosodott a terhük. A nagy havazás már igen közel volt.

Áldott karácsonyt kívánunk az újlaki egyházközség valamennyi tagjának!

Betlehem falucskában Mária és József tele voltak vá-
rakozással. Mária szíve alatt is súlyosbodott a teher. Igen,
gondolta, mire a hó kiszakad a felhőkből, az én kis gyer-
mekem is kiszakad a testemből. Addigra szállást kell talál-
nunk. Nagyon várta ezt a boldog pillanatot. Az állatok kö-
zött a kisbárány volt a legizgatottabb: mindenki készül Jé-
zus születésnapjára, én mit is adhatnék, hiszen én már
olyan fehér vagyok, és tiszta a bundácskám, hogy észre
sem veszi senki, hogy megváltoztam, mássá lettem, és én is
készülődöm a nagy napra.

Elhatározta, hogy elmegy a legöregebb fenyőfához,
és megkérdezi, mit csináljon, mivel készülődjön? A fenyő-
fák ünnepélyesen álltak, és susogtak a szélben. Az öreg fe-
nyő elküldte a báránykát a legfiatalabb fenyőhöz, akinek
súgott valamit. A kis fenyő barátságosan nyújtogatta ágait a
báránynak felé. Tudod mit? Engem vigyél el a kis Jézushoz!
Ugye neki akarsz örömet szerezni? A fehér bárány megha-
tón csodálkozott, hogy a fenyőcske kitalálta gondolatát.
Igen, igen kis fenyő, de te nem tudsz járni. Hogyan jönnél
velem? Majd te elviszel a hátadon, susogta a fenyőcske. A
báránynak addig-addig rángatta, tologatta a fenyőt, míg az
egyszer csak megmozdult. Recsegett egyet, kettőt, és a bá-
ránynak felvette a hátára. Nehéz volt a teher, egészen bele-
zöldült a cipelésbe. Jól tudta, hogy a nehézség bele tartozik
a karácsonyi készülétekbe. A kis fenyő ágai addig szurkálták,
színesítették a kisbárány bundáját, míg az egészen zöld szí-

nűvé nem változott. Mentek, bandukoltak a pásztorok után,
ahogyan a csillag mutatta az utat, mert ők is Betlehembe
tartottak.

Egyszer csak egy barlanghoz értek, ahonnan fényes-
ség áradt feléjük. Akkor már angyalok éneke is hallatszott -
bölcsekedt énekeltek. Gyertek, gyertek, megszületett a kis
Jézus, Ő az ég és föld ura! Amikor a báránynak hátán a fe-
nyővel belépett a barlangba, a kis Jézus rájuk mosolygott
jászolából. Jöjjetek közelebb... Ne féljétek! Milyen szép
vagy te, kis zöld bárány! Köszönöm, hogy fenyőt hoztál, ez
az első karácsonyom. Mária és József megsimogatták a
kisbárányt, aki nagyon büszke volt magára a jól sikerült
ajándék miatt. Kicsi bárányszíve hevesen dobogott az
örömtől. A pásztorok és a körülálló állatok igen elcsodál-
koztak, mert most láttak először zöld bárányt. Odakinn hal-
kan szállingózni kezdett a hó. Karácsonyi békesség áradt el
a barlangban.

*Ez a mese akkor született, amikor egyik unokám ka-
rácsonyi kívánságát szerettem volna teljesíteni. A kívánság
egy kis bárány volt, amit sok üzletben járva sem találtam. A
válasz többnyire az volt, hogy majd Húsvét táján tessék ke-
resni. Végre egy papírboltban rátaláltam a kis báránynak,
de nem fehérre, hanem zöldre. Így mellékeltem hozzá egy
történetet.*

Keglevich Lászlóné

Ima a hazáért nehéz időben

Úristen! Igazság kútfeje, kegyelem kimeríthetetlen
forrása, ki parancsolataidról megfélelkezett népedet néha-
napján a szolgaság jármával sújtod, hogy megtörvén gög-
jét, amint a büntetésben igazságot adtál, a megbocsátásban
újból kegyelmet nyújts neki: bevalljuk, Uram, őseink
nyughatatlanságát, beismerjük mindennapi vétkeinket,
amelyekkel ellened támadván, valóban megérdemeltük os-
torodat.

Rászolgálunk, Uram, hogy nemzetünk dicsősége el-
enyésszék, s gyermekeink idegen nép járma alatt görnyed-
jenek. Méltók vagyunk, hogy magvunk szakadván, erede-
tünk emlékezete és nemzetünk neve feledésbe merüljön,
mivel elhajoltunk tőled, Istenünktől és Urunktól.

Mindazáltal, ő Uram, tekintsd a nyomorúság ez ör-
vényébe hullott népednek sóhaját, hallgasd meg a szegé-
nyek, az özvegyek és árvák Hozzád felsíró jajkiáltását. Te-
kintsd a bűnhődésre kész ártatlanoknak kiontott vérére, s ne
feledkezzél meg irgalmasságod cselekedeteiről, melyekkel
hajdan oly kegyesen elárasztottad szolgaságban sínylő vá-
lasztott népedet. És ha lelkünkben lánggra lobbantanád fel-
szabadulásunk vágyának tüzeit, vezérelj cselekedeteinket,

erősítsd meg karunkat, élesítsd fegyvereinket, hogy egye-
sült erővel szolgálhassunk kegyes akaratomnak.

Adj, Uram, azoknak, akiket vezéreinkül rendeltél,
hivatásukban bölcsességet, balsorsban bátorságot, a szeren-
csében mérsékletet, hogy végzéseid útján haladjanak.

Te jelöld ki, Uram, táboraink határát, vedd körül ir-
galmasságod köntösével, óvd meg az ellenségnek cseleitől,
s üzd el az álmat a virrasztók szeméről, nehogy készületle-
nül találhassunk. A Te angyalod legyen örünk és vezetőnk a
csatában, aki szétszórja a fegyverek golyóit, s amint Izrael
szárazon vitte át a tengeren, vezessen át bennünket is sér-
tetlenül ellenségeink tömegén.

Add, végül, Urunk, legkedvesebb Atyánk, hogy fel-
vétetvén néped kebelébe, rendelésed útjáról le ne térjünk,
hanem igazságtételeid öreivé lévén, utunk nyugalomban és
békességben vezessen Tehozzád, ki végtelen kegyelmednél
fogva azt akartad, hogy kiszabaduljunk a szolgaságból és
megváltassunk.

A mi Urunk, Jézus Krisztus által, ki a Szenthárom-
ságban veled él és uralkodik, mindörökkön-örökké. Ámen.

II. Rákóczi Ferenc imája

Az Újlaki hangok következő száma - az ünnepekre való tekintettel -, január 5-én jelenik meg.

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Egyházközség lapja. Kiadja: Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest,
Bécsi út 32. **Felelős kiadó:** Spányi András, **szerkesztés:** Zsombory Edit & Gábor / ujlakihangok@freemail.hu